

De oude administratie

tekening: Wamer de Wit

1990 een jaar waar in veel gebeurde

In dit laatste nummer van Aekinga-Info voor het nieuwe jaar is het goed om even terug te blikken.

1990 was voor Aekinga een jaar wat gekenmerkt kan worden als druk, met ingrijpende gebeurtenissen, vol met heel veel ontwikkelingen. Een jaar van de nieuwbouw en de gevolgen die dat had. Een jaar dat nog al wat inzet heeft verlangd van een ieder binnen het Centrum. Een jaar waarin we regelmatig alle zeilen moesten bijzetten.

In het begin van het jaar werden we opgeschrikt door het overlijden van Jan Oolthuis, medewerker van de Waddenhoeve. Zijn ideaal was

Een terugblik over het afgelopen jaar

door Jan Mos, adjunct-direkteur

het wonen, leven en werken met de jongeren op de Waddenhoeve. Hij heeft er maar kort van kunnen genieten en de verslagenheid was groot op de Waddenhoeve.

Na twaalf jaar praten over de nieuwbouw was het eind 1989 duidelijk dat het in 1990 echt ging gebeuren. Voor tijdelijke huisvesting konden

we ons richten op de gebouwen van internaat „De Eikenhorst” in Geeuwenbrug.

Er waren drie kwartiermakers een maand actief en de verhuizing en her-inrichting van de drie leefgroepen werd in vier dagen gerealiseerd, een extra groep opgestart en de school van De Eikenhorst hervormd tot een Aekinga-school.

Oud-personeel van de Eikenhorst, medewerkers van B.J.Centrum de Baanderhoek van de daar ook aanwezige twee leefgroepen, Aekingamedewerkers en een groot aantal nieuwe medewerkers zetten in no-

time met elkaar een nieuw centrum op poten. Een gigantische klus voor allen, maar met veel inzet draaide het vanaf het begin goed.

In Aekinga werd gesloopt. Vier gebouwen gingen plat: naast de leefgroepen 1, 2 en 3 ging zelfs het administratiegebouw plat. Nieuwe huisvesting voor het laatste werd gerealiseerd in het personeelsgebouw.

De nieuwbouw van de leefgroepen ging van start en vordert ondertussen geheel volgens planning. Na de leefgroepen is het nieuwe administratiegebouw aan de beurt. Ondertussen draaide Aekinga gewoon door: kampen, zwefielo, spelweek, zomersluiting inclusief niet te vergeten de al dan niet verregende barbecues en hondentocht. Ondertussen breidde het Fasehuis uit; aan het Breedpad konden zes jongeren worden ondergebracht. In de vorige Aekinga-Info kon u daar meer over lezen. Eveneens vond er een uitbreiding plaats bij het Vroegtijdig Schoolverlater Projekt in Drachten.

Ook deze zaken werden snel gerealiseerd, in de steigers gezet en met veel inzet door de medewerkers uitgebouwd. Fok 30, Breedpad, Waddenhoeve en het Projekt draaien als bijna selfsupportingonderdelen van B.J. Centrum Aekinga. Dat betekent nogal wat voor de mensen die er werken. Ik heb daar waardering voor en ik ben dus ook blij dat ze er zijn.

In experimentvorm, na een snelle voorbereiding, een paar zekerheden, maar nog meer onzekerheden, gingen we van start met de Jongeren Projektgroep, ondermeer met een actief verblijf van een maand in Frankrijk. Deze manier van werken lijken goede resultaten op te leveren; we gaan in februari 1991 opnieuw met een groep van acht jongeren en drie medewerkers.

In de laatste week van de zomervakantie ontvingen we het bericht van het overlijden van Willem Nijboer, onze directeur. Dit verlies was groot, ook voor velen persoonlijk. Willem werd niet alleen als directeur, maar ook als mens zeer gewaardeerd. Nog midden in dit proces overkwam ons, wat je als hulpverleners hoopt nooit te overko-

men, het overlijden van Richard Boer uit leefgroep drie. Ik denk dat we met deze beide gebeurtenissen goed zijn omgegaan.

Sinds 1 november hebben we binnen het Centrum een nieuwe directeur Dick de Graaf, die op dit moment druk bezig is zich in Aekinga in te werken.

Voor mij is duidelijk dat er op alle fronten in Aekinga medewerkers met en voor jongeren werken, die

goed in elkaar zitten, zich verantwoordelijk voelen voor hun werk en dat de hulpverlening aan jongeren op een kwalitatief goede manier verleend wordt. Duidelijk is, dat er dit afgelopen jaar een forse inzet is geweest op alle fronten en daar mogen we met elkaar, als medewerkers van B.J. Centrum Aekinga, best trots op zijn. Ik ben dat in ieder geval wel.

Jan Mos.

Met zijn allen verder

De afgelopen maanden zijn voor Aekinga erg moeilijk geweest. Het overlijden van directeur Willem Nijboer en van Richard Boer uit leefgroep drie heeft veel verdriet en verbijstering veroorzaakt.

Als nieuwe directeur ben je je dan ook bewust van het feit dat je komst in het teken staat van „met zijn allen verder!”

Nu, na een paar weken inwerken op Aekinga en de Eikenhorst valt mij een ding sterk op: Er wordt hard gewerkt om de begeleiding zo goed mogelijk gestalte te geven.

Als „nieuwkomer” is dat een stimulerende ervaring!!

Directeur was ik al vijf jaar in een B.J. Centrum in Dieren bij Arnhem. Daar woonden jongens en meisjes met een verschillende dagindeling, als school, werk, stage. Bovendien werden daar jongeren

door Dick de Graaf
directeur B.J. Centrum
Aekinga

geholpen binnen een zogenaamd daghulpproject en een gezinshuis in de stad Arnhem.

Voordat ik directeur werd, heb ik in verschillende B.J. Centra gewerkt als adjunct-directeur, coördinator, teambegeleider en als groepsleider.

Bovendien heb ik me bezig gehouden met opbouwwerk in buurtcentra in verschillende dorpen in Drenthe.

Hopelijk kunnen we de komende jaren met elkaar vorm geven aan kwalitatief goede hulpverlening. Want daar gaat het om!

Dick de Graaf.

VOOR HET LAATST !!

U leest het goed, dit zal de laatste keer zijn, dat ik in deze krant een stuk zal schrijven. De vorige keren kon ik u steeds zaken melden over veranderingen en vernieuwingen binnen de school. Deze keer zal het minder over de school gaan, maar wat meer over mezelf.

Op 1 december zal ik niet meer op Aekinga werken omdat ik op dat moment in dienst treed bij de Rijkscholen Gemeenschap in Oosterwolde en het Praedinius Gymnasium in Groningen.

Op beide scholen zal ik het vak maatschappijleer verzorgen en op het Gymnasium tevens de beroepskeuzebegeleiding gaan ondersteunen.

U begrijpt dat dit feit mij aan de ene kant verheugt omdat ik aan een nieuwe uitdaging ga beginnen. Echter, aan de andere kant vind ik het moeilijk los te laten waar ik vijf en een half jaren met enthousiasme en plezier aan gewerkt heb. Ik hoop en verwacht dat ook de jongeren in al die jaren „wat” aan mij heb-

ben gehad en er in de loop van hun leven hun voordeel mee zullen doen.

door Gert v. d. Horn
coördinator V en O

Tevens vind ik het fijn dat ik in deze jaren altijd op een goede manier met ouders en instanties heb kunnen samenwerken en hen wil ik ook bedanken voor alle dingen die ik met hen samen voor de jongeren heb kunnen doen.

Met plezier zal ik terugdenken aan de samenwerking met al mijn collega's binnen ons B.J. Centrum. In het bijzonder kost het me moeite afscheid te nemen van „mijn team”, het V en O-team.

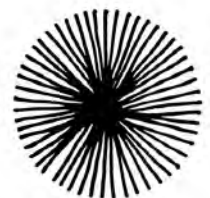
Samen hebben we gewerkt aan het opbouwen van een doordacht vormings- en onderwijsprogramma ten behoeve van de jongeren. Steeds weer hebben we geprobeerd elkaar te steunen in ons werk met de jongeren.

In de afgelopen jaren heb ik veel geleerd van dit werk van mijn collega's en vooral ook van de jongeren. Mede daardoor zal ik aan deze periode terugdenken als een goede tijd.

Tot slot hoop en verwacht ik dat een ieder binnen ons B.J. Centrum, maar ook daarbuiten, zal blijven inzien dat we ons werk voor deze jongeren alleen maar goed kunnen doen als we elkaar ondersteunen en aksepteren.

Een ieder wens ik veel succes, plezier en sterkte toe en tot ziens.

Gert v. d. Horn.

Mutaties jongeren

VERTROKKEN

In de afgelopen drie maanden zijn er weer een aantal jongeren uit de beide internaten vertrokken naar huis of naar elders:

Leefgroep 2:

Jacco Meester.

Leefgroep 4:

Djoja Bihari.

Leefgroep 5:

André Klein.

Mark Overloop.

Ronny de Jong.

Leefgroep 6:

Rudy Jansema.

Harry Elzen.

GEKOMEN

In deze periode kwamen ook een groot aantal nieuwe jongens naar de beide internaten:

Leefgroep 2:

Martijn Schreuder (29/11).

Leefgroep 3:

Dennis de Boer (29/11).

Leefgroep 4:

Menno Gortworst (13/11).

Willem Buerink (04/12).

Leefgroep 5:

Roland v. d. Marel (29/10).

Ingmar van Kesteren (13/11).

Leefgroep 6:

Phong Nguyen (28/10).

Richard Bos (19/11).

Leefgroep 7:

Patrick Russchen (15/11).

Reinier Kamstra (16/11).

Johnny Monnier (17/11).

OVERPLAATSING:

Henk van der Berg ging van leefgroep 4 naar leefgroep 3.

Mutaties personeel

Dit keer zijn er nogal wat veranderingen: zeker binnen de groepsdienst. Een aantal medewerkers heeft binnen de organisatie een andere functie gekregen; anderen zijn vertrokken.

Voor een aantal medewerkers moest er in verband met langdurige ziekte voor vervanging gezorgd worden.

De volgende veranderingen deden zich voor binnen:

DE GROEPSDIENST

Adriaan Hoogenbrink van team 1 naar team 2.

Andries Schaaf van team 4 naar team 6, o.a. belast met studiebegeleiding.

Tom van Putten van Fasehuis naar team 1 als teamleider.

Radboud Hafkenscheid van team 6 naar het Fasehuis als mentor.

Annelies de Jonge van team 1 naar "t Projekt" in Drachten, als adjunct-coördinatrice.

Cor de Kok van B.J. Centrum Aekinga naar B.J. Centrum Papenvoort als teamleider.

Luc de Goede gestopt in team 4 met zijn werkzaamheden.

Verder zijn er een aantal nieuwe gezichten bij de groepsleiding:

Annemarie Hoogenkamp in leefgroep 7.

Rene v. d. Velde in leefgroep 3.

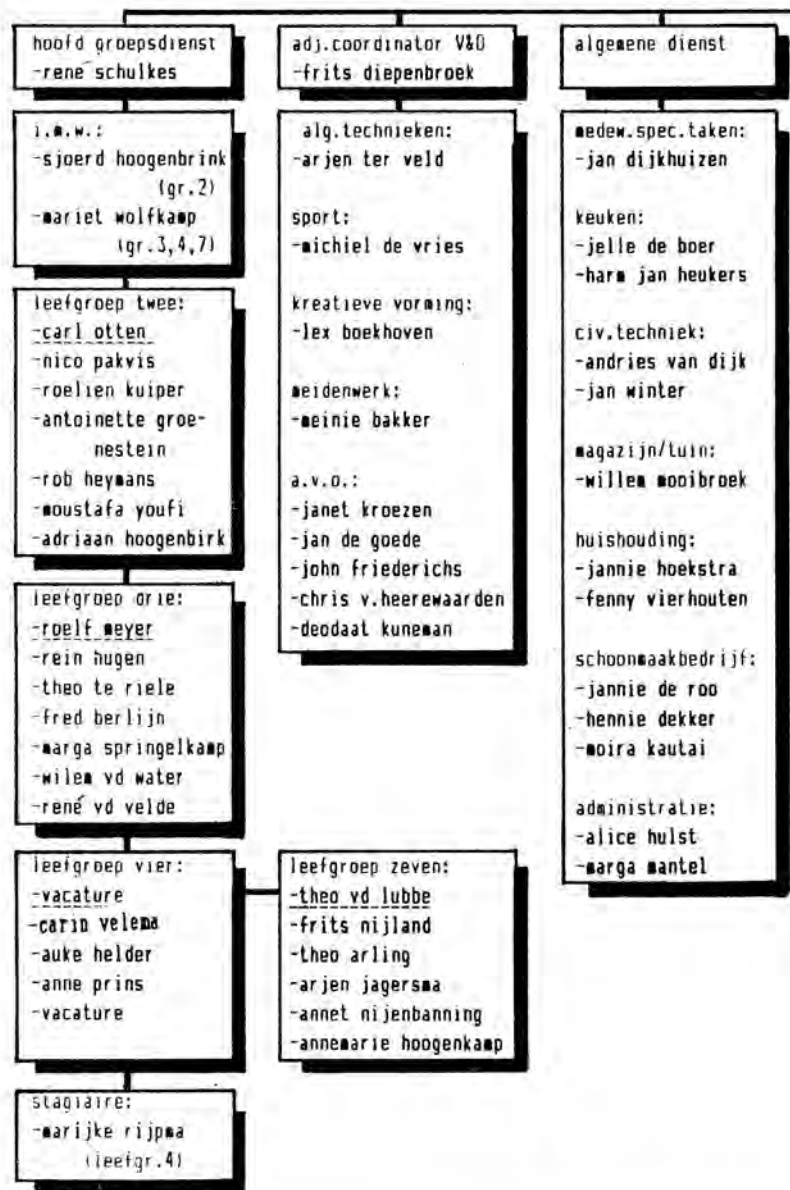
Carlos Kribben in leefgroep 6.

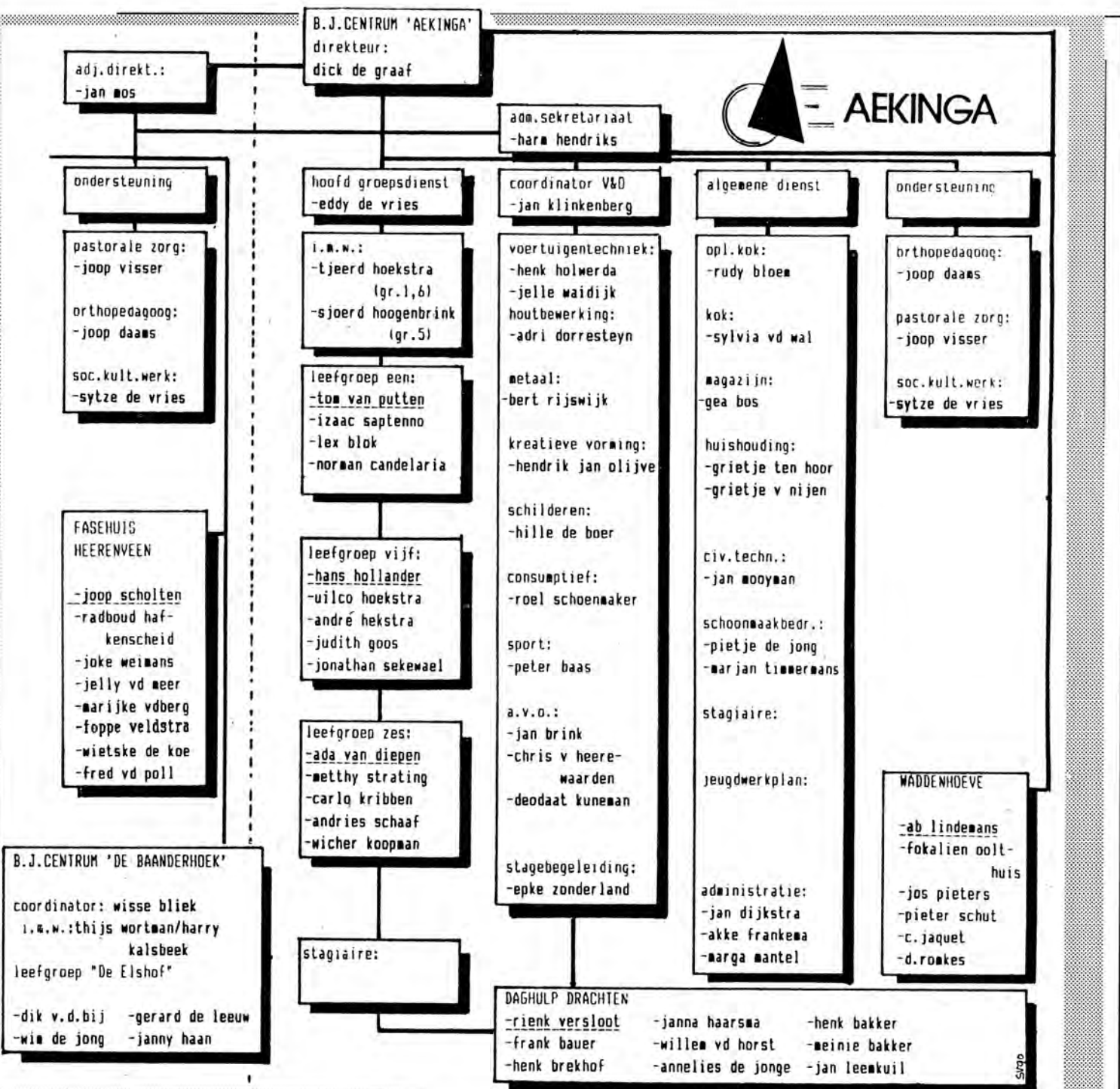
Per 1 januari a.s. begint in leefgroep 2 Antoinette Groenenstein.

DE DIREKTIE

Het direktieteam is weer compleet met de komst van Dick de Graaf, als directeur.

dependance de eikenhorst

VORMING EN ONDERWIJS (V en O)

Vertrokken is inmiddels Gert v. d. Horn als hoofd Vorming en Onderwijs. Voor deze functie is per 1-2-'91 Jan Klinkenberg aangetrokken. Jelle Waidijk is begonnen als vakleerkracht motorvoertuigtechniek, gedurende de ziekte van Henk Holwerda.

ALGEMENE DIENST

Bij de Algemene Dienst in de Eikenhorst vertrok Karla Oostra en in Aekinga ging onze Willy Eleveld in de VUT.

*Jongeren en medewerkers van
 b.j. centrum Aekinga
 wensen iedereen een
 fijne kerst en een gezond,
 gezellig en voorspoedig 1991*

COR DE KOK GAAT WEG.....

Cor heeft een aanbieding gekregen om in B.J. Centrum Papenvoort teamleider te worden, dus gaat.... Cor weg.

Wat zeg je? Gaat Cor weg? Dat is niet waar! Wedden, dat hij niet weg gaat? Nee joh, dat kan niet! Cor is toch haast Aekinga....

Cor twijfelt; oh, maar dan gaat-ie niet; Cor gaat!

Toen Cor dit aan de jongens in leefgroep twee meedeelde brak er spontaan een enorme onrust uit, die een paar uur duurde en eigenlijk helemaal niet leuk was.

Toch laat dit zien wat Cor voor de jongeren betekende; hij was voor hen **rustpunt**, iemand waar ze altijd op konden rekenen; die hen stuurde, vooral dan als ze het erg moeilijk hadden.

En als zo'n persoon weg gaat, dan kun je daar best onrustig van worden.

Cor heeft zestien jaar in Aekinga gewerkt, min een jaar.

Hij kwam op 10 december 1974 in Aekinga, in leefgroep een. Hij werkte daar samen met Jan Schreurs en Martje Witvoet.

In die tijd wisselden de groepsleidersteams nogal vaak van samenstelling, vandaar dat Cor na een paar jaar naar leefgroep drie ging,

door Rene Schulkes

waar hij samen ging werken met Bob Maars en Tonke Poelman.

Eind 1979 ging Cor weg, nam ontslag om samen met zijn Heleen een wereldreis te maken: Canada, Amerika, Australië en Nieuw Zeeland: allemaal op die ene motor met hun hele hebben en houden bij zich. Rond Sinterklaas 1980 zochten we een goed heilig man voor ons Sinterklaasfeest, en zoals altijd zochten we deze onder het personeel wat in dat jaar was vertrokken. Cor was net terug van weggeweest, was weer in Nederland, dus.....

Maar we zochten ook een groepsleider in leefgroep twee per 1 januari: Cor was toch nog zonder werk dus.....

Dat was slechts van korte duur, want in de zomer van '81 was Cor harder nodig in leefgroep drie dus.....

Dit betekende meteen een periode van betrekkelijke rust; met Annelies de Jonge en Bouko Tel vormde hij jarenlang een hecht team.

Toen in de zomer van 1988 Aekinga een fasehuis in Heerenveen startte vond de direktie dat Cor een geschikte kandidaat was om daar als

mentor te gaan werken. Cor twijfelde, maar loyaal als altijd, zei hij geen nee.

Met Joop Scholten, Tom van Putten en Jelly van der Meer vormde hij het team dat als pioniers, in korte tijd, een prima funktionerend fasehuis neerzette

Maar Cor's hart trok toch nog steeds naar het internaat, en toen eind '88 duidelijk werd, dat Dassen de houtwerk-plaats vaarwel zou zeggen, wilde Cor graag z'n taak overnemen.

Zo kwam het dat op 1 januari 1989 Cor terug was in het internaat.

Met een enorme inzet en vol enthousiasme stortte hij zich op zijn nieuwe klus. Hij ontdekte al snel dat leerkracht V en O een zeer zwaar beroep is. Maar wat hij bovenal ontdekte was dat hij 's avonds zeer vermoeid thuis kwam en geen zin meer had in „andere klussen”. De „rommelaar” Cor miste „zijn vrijheid”; het keurslijf zat hem te strak.

Toen er zich dan ook een gelegenheid voordeed om weer in zijn, oude vertrouwde, vak groepsleider, terug te keren, greep hij deze kans graag aan. Zo kwam het dat hij op 1 januari 1990 toetrad tot het team van leefgroep twee.

En nu gaat Cor weg. Definitief! Het is haast niet te geloven.

De grootste waarde van Cor zat hem in het contact met de jongens, zowel individueel als in groepsverband had hij hen zeer veel te bieden. Voor het internaat, met name voor de stuurgroep internaatsactiviteiten, is Cor's vertrek een enorm verlies. Als organisator van allerlei activiteiten, in het bijzonder die van de overlevingsdagen en de hondentochten, was zijn energie en fantasie onuitputtelijk. Nooit werd er vergeefs een beroep op hem gedaan.

RENE SCHULKES.

WILLY ELEVELD MET DE VUT

Met ingang van 1 februari 1990 gaat Willy Eleveld met de VUT, of zoals dat tegenwoordig heet bij Bijzonder Jeugdwerk, de OBU (Overbruggingsuitkering).

door Harm Hendriks

Voor deze uitkering kan iemand in aanmerking komen, die minimaal de laatste tien jaar bij B.J. heeft gewerkt en zestig jaar is. Aan beide voorwaarden voldoet Willy Eleveld.

Ze is op 21 juni 1971 in dienst getreden bij Aekinga en heeft zonder onderbreking tot nu toe hier gewerkt, eerst 28 uur en later 19 uur per week. Ze was gewoon de directrice van het Centraal Meldpunt bij het

onderwijs. Ze zorgde ervoor, dat alles daar schoon was, en dat er orde en regelmaat heerste; dat de kopjes en lepeltjes weer terug gebracht werden, en dat er altijd koffie was voor de vermoeide leraar.

Zeker toen Willy nog wat jonger was, had ze erg veel schik in haar werk. Ze was altijd in voor een lolle-tje en lachte altijd.

De laatste jaren gingen wat moeiza-mer. Het werken viel haar wat zwaarder en dat kon toch ook niet anders. Als je zolang gewerkt hebt, dan wordt het tijd om eens wat rustiger aan te doen.

Willy zag dat zelf ook wel in en ging er mee akkoord om tot haar pensioen gebruik te maken van de overbruggingsregeling. Een verstandige beslissing.

In november nam Aekinga dan ook afscheid van Willy. 's Morgens was er gebak bij de koffie en waren er toespraakjes en bloemen. In de middagpauze namen de onderwijsmensen afscheid van haar met een bloemetje.

Daarna werd Willy in een heuse touringcar naar Smilde gebracht (Nee, Willy de strippenkaart hoeft niet...) en voor haar huisdeur afgezet.

Eind januari neemt Aekinga dan officieel afscheid. Er komt een feest, waarbij Willy Eleveld centraal zal staan.

INFO-KORT

SINT NICOLAAS

Terwijl de verlofbus nog vanuit Amsterdam moest vertrekken was het in de Eikenhorst al een drukte van belang en waren verschillende medewerkers druk bezig om de eetzaal om te toveren tot een fancy-fair-zaal.

Om dit festijn 's avonds te openen hadden we twee speciale gasten uitgenodigd: Sinterklaas en Zwarte Piet. Een aantal jongens werd door hem nog even in het „zonnetje” gezet en door Piet voorzien van een kadootje en een handvol pepernoten. Nadat Sint de opening had verricht en langs de stands was geweest, vertrok deze met zijn trouwe metgezel weer verder. De beurt was nu aan de jongeren. Ze konden deelnemen aan diverse spelen en activiteiten. Daarmee konden ze waardepunten verdienen, die ze konden inleveren bij de prijzen-stand, alwaar de prijzen varieerden van pennen en posters tot leren ballen en zaklantaarns.

Uit de reactie van de jongeren blijkt dat ze deze avond gewaardeerd hebben en verschillende spelen waren dan ook continu bezet. Iedereen ging dan ook na afloop met enkele prijzen naar de leefgroep terug.

COLOFON

AEKINGA-INFO

is een uitgave van **B.J. Centrum Aekinga** in Appelscha, en is bedoeld als informatieblad voor de ouders van de jongeren die in het internaat in Appelscha en Dieverbrug verblijven, en voor de instanties die deze jongeren geplaatst hebben.

AEKINGA-INFO

verschijnt vijf tot zes keer per jaar en staat onder redactie van René Schulkes en Sytze de Vries.

Vormgeving en samenstelling:

Sytze de Vries.

Lay-out en druk:

Drukkerij Van der Meer b.v., Oosterwolde (Fr.)

Het volgende nummer van Aekinga-Info verschijnt half februari.

Aan dit nummer werkten o.a. mee: Jan Mos, Dick de Graaf, Gert v. d. Horn, René Schulkes, Cor de Kok, Lex Blok, Anne Prins, Warner de Wit, Erik Schokker, Sytze de Vries, Harm Hendriks

Foto's: Sytze de Vries.

Aankomst op Puy de Dôme.

Frankrijk

**Projectgroep Ervend Lerend
een indrukwekkende
ervaring rijker**

tekst en foto's: Lex Blok

Uitgezwaaid door vele mensen vertrok leefgroep 1 op woensdag 5 september voor vier weken naar Frankrijk om daar mee te doen aan het project Ervaringsleren onder leiding van Jan Klamer.

Brug bouwen

Na een lange vermoeiende reis kwamen we 's avonds rond negen uur aan op Puy de Dôme. Meteen konden we onze bivak opmaken en gelijktijdig genieten van een prachtig uitzicht bij zonsondergang. De volgende dag zouden we van hier uit een zes-daagse looptocht houden door het Massief-Centraal, een oud vulkanisch gebergte. Vijf-en-een-halve dag later en 130 kilometer verder waren we houder van een nieuw rekord.

Onderweg hebben we de mooiste dingen gezien en hebben we ons gewassen in een ijskoud bergmeertje. Jan Klamer kwam langs voor een groepsgesprek, wat voor sommige jongens erg moeilijk was, maar waar we uiteindelijk toch veel aan hebben gehad.

Deze gesprekken werden om de twee dagen gehouden en voerden als een rode draad door de vier weken.

Op de zesde dag zijn we door Jan Klamer opgehaald en naar de thuisbasis de „Moulin de Roland” gebracht, vlak bij de rivier de Dordogne. Hier hebben we vier dagen gewerkt in de bossen en over een klein riviertje twee prachtige bruggen gebouwd van boomstammen.

Na deze werkdagen konden we genieten van Dordogne en haar natuurschoon. In drie dagen zijn we met een aantal kano's naar Souillac gevaren.

Tijdens deze tocht was het erg warm, maar gelukkig was er ge-

Moulin de Rouland - houtafval verbranden.

noeg water in de buurt. Onderweg waren er vele stroomversnellingen en dat deze wel eens verradelijk konden zijn, merkten we toen de kano van Tjisse en Ronald over de kop ging, waarna we over een enorme afstand de spullen weer bij elkaar konden zoeken.

Na de kanotocht moesten we een paar dagen werken op de „Moulin de Roland”. Op de tweede werkdag kregen we een enorme regenbui met zwaar onweer. En toen de bliksem insloeg in ons huisje hadden we de schrik goed te pakken en durfden we niet meer naar buiten. Twee dagen lang bleef het regenen en de rivier bleef maar stijgen; wat een water!!

Na deze werkdagen zijn de jongens twee dagen op solo-bivak geweest. Dat was een enorme ervaring. Alleen in een groot bos met een beetje eten, een stuk plastic en een stuk touw en natuurlijk ieder z'n eigen schriftje om de vragen, ervaringen, problemen en antwoorden op te schrijven.

Vol stoere verhalen kwamen de jongens terug op de thuisbasis voor een laatste werkopdracht. Nu moesten er heel wat dieren geslacht worden en hebben we een grote waslijn aangelegd.

Het laatste deel van het projekt ervaringsleren was een tweedaagse fietstocht door de regen naar Brive. Vlak bij Brive hebben we overnacht in eeuwenoude grotten, alwaar we ons kippetje boven een groot vuur hebben geroosterd.

De volgende dag zijn we terug gefietst. Onderweg hebben we ons zat gegeten aan de walnoten, die daar in het wild groeien.

Op de laatste dag hadden we afsluitend een barbecue en na een korte nacht vertrokken we in alle vroegte richting Appelscha.

In de groep stonden bloemen voor ons klaar en was het ontvangstcomité al geruime tijd bezig om een heerlijke maaltijd voor ons te maken.

Terug in Aekinga konden we gelijk met onze plannen aan de slag en richten we ons op de toekomst.

Achter ons lag een fantastische maand, waarin we veel hebben kunnen leren.

(wordt vervolgd)

Kanotocht op de Dordogne.

Moulin de Rouland - ook aan de was.

Solo bivak - Gerard voor zijn tent met Jan Klamer.

Nieuwbouw vordert

GROEPSPAVILJOENS BEGINNEN VORM TE KRIJGEN

Sinds het vorige nummer is er al heel wat gebeurd bij de bouw. Op de vorige foto's zag u nog een kaal bouwterrein en de fundering van een van de leefgroepen.

door Harm Hendriks
foto's Sytze de Vries

Het storten van de funderingen en de ondervloeren heeft veel tijd gekost. Bij het uitgraven kwam men tot de ontdekking dat de vaste grond lager lag, dan eerst werd aangenomen. Er moest daarom veel extra zand (zestig kubieke meter) worden aangevoerd om een nieuwe vaste onderlaag te maken. Hierop konden pas de funderingsstroken gestort worden.

Daarnaast bleek dat het terrein nogal afloopt. De laatste groep bij het bos ligt nu ongeveer een meter hoger dan de eerste leefgroep. Ondanks deze tegenslagen zijn de

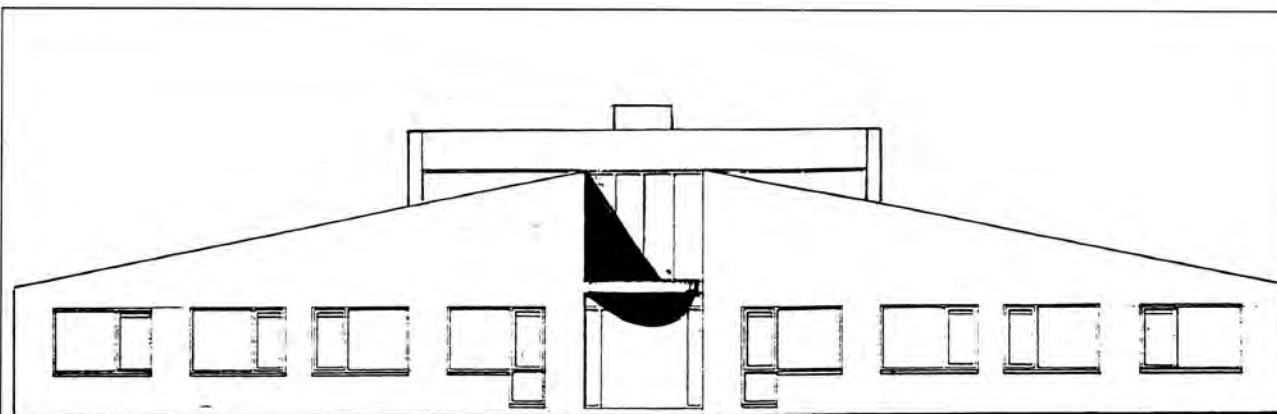

mensen van de Leeuwarder Bouw Maatschappij onder leiding van uitvoerder Cees Smit er toch in geslaagd op schema te blijven. Alle funderingen zijn gelegd, de ondervloeren zijn gestort, de rioleringen en de aansluitingen voor gas, water en licht zijn aangebracht.

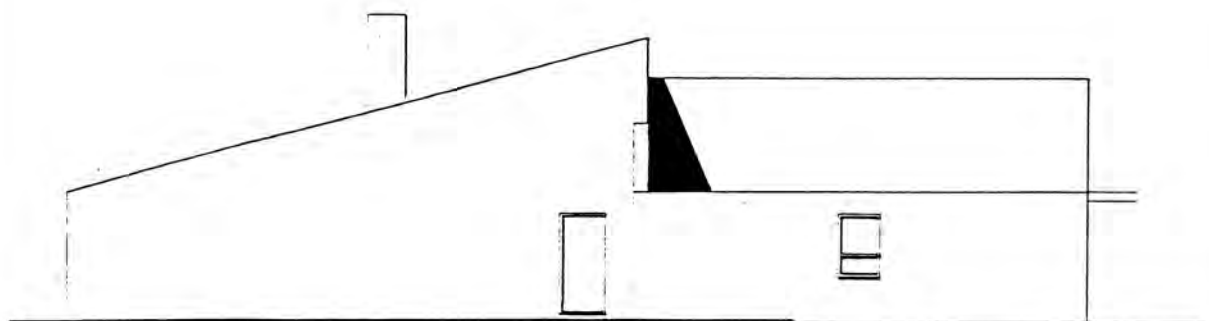
De bouwmuren van alle drie paviljoens zijn opgemetseld en de verdiepingsvloeren boven de slaapkamers zijn gestort.

Hoe de nieuwe groepen er straks zullen gaan uitzien wordt nu wat duidelijker. De kamers van de jon-

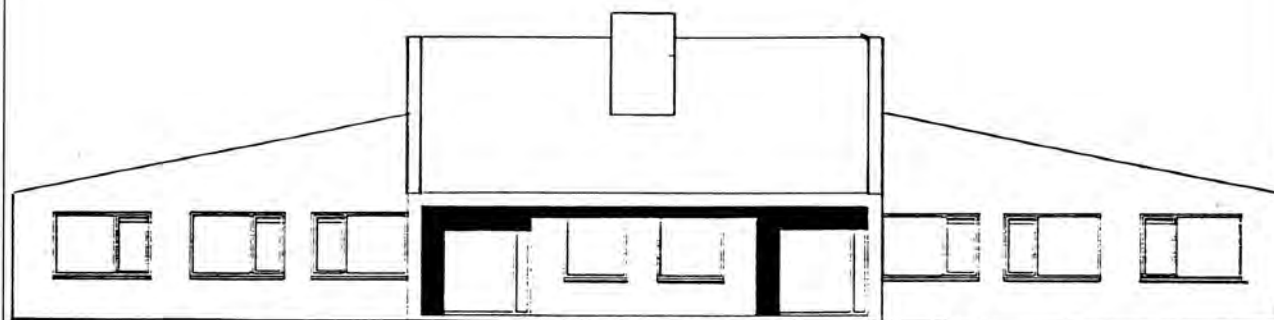

voorgevel

linker zijgevel

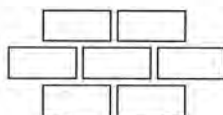
achtergevel

geren zien er leuk en ruim uit, met een raam over de volle breedte van de kamer.

Zoals u op de plattegrond kunt zien, zijn er twee vleugels met allebei zes kamers voor de jongeren.

Daarnaast gaat de groepsleiding over twee kamers beschikken: een als kantoor en gespreksruimte en een als slaapkamer.

Als het weer niet teveel tegen zit zullen in december de daken geplaatst worden en kunnen de bouwers in januari beginnen met de buitenmuren. Deze worden opgetrokken van witte stenen; echte paleisjes dus.

INFO-KORT

Lessen consumptief

Om organisatorische en praktische problemen worden er in de Eikenhorst geen lessen consumptief meer gegeven. Dat gebeurt nu in het praktijklokaal van Roel Schoenmaker in het internaat in Appelscha.

Omdat leefgroep twee graag eens een weekend op een eiland wilde kijken, en Roy op Terschelling woont, stapten we vrijdag 2 november rond negen uur allemaal in de bus op weg naar Harlingen.

Na een goed anderhalf uur rijden werd voor zestien personen een kaartje gekocht (Roy had een pasje) en vertrok de boot naar Terschelling.

De overtocht duurde anderhalf uur en de zee was gelukkig aardig rustig. Voor de meeste jongens was dit de eerste keer dat ze op een veerboot zaten en er werd dan ook driftig heen en weer gelopen naar het dek, om vooral maar niets te missen.

Aangekomen in West-Terschelling werden de gehuurde fietsen volgeladen met bagage, en met de kraag

tekst en foto: Cor de Kok

omhoog en de muts diep over de oren gingen we richting Oosterend, toch altijd nog een kilometer of vijftien oostwaarts.

De zon scheen gelukkig en we hadden wind mee, maar iedereen vond

Een weekendje Terschelling

het toch beduidend kouder dan op het vaste land.

Zonder ongelukken kwamen we bij „De Reddingsbootschuur” aan; een huisje met een slaapgelegenheid voor ongeveer veertig man. Hier zocht iedereen gelijk zijn bed op. Het duurde nog wel even voordat er uitgevchten was wie op de stapelbedden nu boven of beneden zou gaan slapen.

Daarna moesten er snel boodschappen (jawel, op de fiets...) gedaan worden en uiteindelijk waren

we dan geïnstalleerd; er was eten, de houtkachel snorde en er was overal een bende van rondslingerende kledingstukken.

Tsja... en toen werd het slecht weer; veel regen en nog meer wind. En koud dat het was...

Tussen de buien (en tijdens) door werd het weekend ingevuld met rondfietsen, op het strand kijken, struinen, spelletjes doen, kussen-gevecht houden, eten koken, vissen en héééééééé lang voor de warme kachel zitten.

Met name vlaggeroof op zaterdagavond in de duinen werd vol enthousiasme en overgave gespeeld.

Zondagochtend moest alles weer worden schoongemaakt en ingepakt. Om twaalf uur waren we weer terug in West-Terschelling (slechts een buitje gehad), want de fietsen moesten weer worden ingeleverd. Toen bleek, dat met ingang van het winterseizoen de boot pas om half zes zou vertrekken, zodat we ons meer dan vijf uren op zondagmiddag in West-Terschelling moesten proberen te vermaken.

Dit viel niet mee, want voor de meeste jongens was het onvoorstelbaar dat er dan ook echt, maar dan ook echt niets te doen is („zelfs de gokhal is dicht...”). We hebben de tijd doorgebracht met het kijken naar de plaatselijke voetbalwedstrijd (met verwarmde kantine) en met vissen. („Wat moet je doen als je werplood van de draad losschiet en in het water verdwijnt? Juist, wachten tot het laag water is...”).

Uiteindelijk is het toch gelukt en waren we blij op de verwarmde boot te kunnen stappen.

De bus van Aekinga stond in Harlingen al weer trouw op ons te wachten. Daarin werd je wel vervoerd, maar niet warmer. Halverwege Leeuwarden had de kachel het begeven. Verkleumd, moe maar tevreden waren we rond half tien weer terug op de Eikenhorst, waar de warme soep al stond te wachten.

Iedereen vond het eiland leuk om er even te kijken, maar om daar te wonen?

Iedereen was het daar wel over eens, dat nooit!!

Hondentocht

door Sytze de Vries en
Anne Prins

Een jaar of acht geleden deden er regelmatig een aantal groepen mee aan de z.g.n. WAMPEX, welke werden georganiseerd door zowel de sportraad van de gemeente Smaltingerland als wel door de gemeente Opsterland, en aan welke tochten nu nog regelmatig medewerkers meedoen.

Een Wampex zou je kunnen omschrijven als een soort „expeditie-tocht”, maar dan langs gebaande en ongebaande paden in de betreffende gemeente, bestaande uit veel lopen, fietsen, soms kanoën, kaartlezen, uitvoeren van opdrachten e.d. Naast het uitvoeren van deze vaardigheden betekent het ook doorzetten en afzien.

Doordat echter het aantal deelnemers te groot werd, en het zeker voor de jongeren toch erg zwaar werd, werd er besloten om de minimum leeftijd voor een Wampex te stellen op zestien jaar.

Binnen het internaat leefde al een tijdje bij de ervaren Wampex medewerkers het idee om voor het internaat zelf zo'n tocht uit te zetten. Organisatorisch was het toch al een hele opgave om dat je voor de Wampex naar Drachten moest, er fietsen daar versiert moesten worden, en je de volgende ochtend hondsmoe nog naar Appelscha terug moest. Het idee werd toen in daden omgezet, en in samenwerking met jeugdsoos Harambe werd de eerste „Hondentocht” geboren. We schreven 1983. Sindsdien is de Hondentocht een vast onderdeel in het activiteitenprogramma van Aekinga.

De Hondentocht heeft voor ons een bedoeling. Naast het opdoen van

OPDRACHT EEN NOU-DAAR-GAAN-WE-DAN-MAAR-ROUTE

Als je het fraaie vervoermiddel hebt verlaten en op het afgesproken punt staat, dan:

- stel je het kompas in op 80° en loopt in die richting.
 - bij kruising stel je het kompas in op 160°
 - je loopt door tot wegwijzer 14433 en stelt je kompas in op 60° en loopt deze weg in tot splitsing.
 - hier je kompas instellen op 64° en loopt door tot DE LETTER.
- Deze achterop noteren en verder met:

1

OPDRACHT TWEE DE-REFLEKTOREN-ROUTE

Je staat bij DE LETTER. Schijn vanaf deze plek in het rond en zoek de eerste reflector.

Loop daar naar toe en vanaf deze plek zie je de volgende pas. Ga daar naar toe en....enz. Deze reflektoren route eindigt bij DE LETTER die je weer even noteert en je kunt beginnen aan:

2

OPDRACHT DRIE DE-PAS-OP-JE-PASSEN-ROUTE

→ ALLEEN DE PADEN BLIJVEN VOLGEN!!!

Stel je kompas in op 120° en volg het pad 60 passen, stel dan je kompas in op 65° en loop vervolgens 58 passen, dan je kompas op

58° - 136 passen	90° - 221 passen
152° - 36 passen	145° - 76 passen
92° - 70 passen	120° - 25 passen
95° - 32 passen	40° - 69 passen
150° - 26 passen	130° - 84 passen
	180° - 310 passen
	110° - 60 passen
	60° - 250 passen

En als je het goed gedaan hebt sta je nu bij paddestoel 23114.

Loop nu in de richting SCHAAPSKOOI tot je bij paddestoel 23153 komt.

Hier vind je weer DE LETTER. Ook deze weer even noteren. Diep ademen en hup de volgende opdracht.

3

loze kilometers te rijden. Dankjewel PTT voor dit systeem.

Van alle groepen die er meededen waren er deze avond maar twee groepen die de tocht volledig hebben uitgelopen. Desondanks was de stemming zowel bij de groepen als bij de organisatoren opperbest.

De eerste groep lag rond een uur of half vier in bed. De laatste groep, het Fasehuis in Heerenveen, was om zeven uur weer ter plekke. Om half acht gingen de laatste medewerkers huiswaarts. Zelf parkeerde ik om kwart voor acht de grote bus voor de deur. De krant lag al in de brievenbus.

Volgend jaar zijn we gelukkig weer op ons eigen stekje, en liggen er al een viertal tochten klaar, die kloppen, omdat ze al een keer gebruikt zijn.

Hoe leefgroep vier de hondentocht heeft ervaren, schildert Anne Prins in de hondentochtervaring met zijn leefgroep.

„Na een onstuimige rit in de veewagen arriveerden wij bij het punt waar we er uit moesten.

We kregen daar de nodige instructies en gingen op pad.

Het eerste stuk verliep vlot. Wim en Ronnie vertelden waar we langs moesten; Carlo hield in de gaten dat we niet door de plassen liepen, gesteund door Werner die met een zaklamp de route verlichtte.

Bij een wegwijzer aangekomen moesten we het bos in. Als eerste opdracht de reflektorenroute. Deze verliep moeizaam. Ze hadden de reflektoren volgens ons door enkele humoristische eekhoorns laten plaatsen, zo moeilijk waren ze soms te vinden.

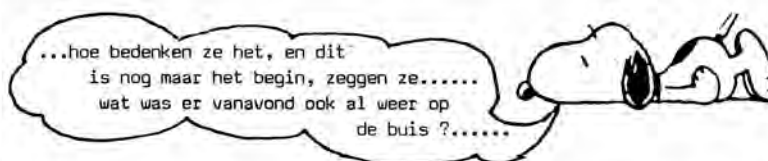
Maar goed, we haalden het wel,

OPDRACHT ZES
WE-WANDELEN-NOG-MAAR-EEN-STUKJE-ROUTE 6

Vanaf deze winterse post loop je weer terug naar paddestoel 21366.

- je loopt nu in de richting van Lheebroekersand
- je loopt door tot je aan je linkerhand een paaltje vindt met een witte kop. vandaar uit loop je nog 28 passen recht-door.
- je ziet nu een paaltje met een hoefijzer aan de rechterkant met DE LETTER

OPDRACHT ZEVEN
DE-HOP-PAARDJE-HOP-RUITER-PAD-ROUTE 7

OPMERKING:.....De ruiterroute wordt aangegeven door paaltjes. Op de kop van deze paaltjes wordt de ruiterroute aangegeven in het wit.

Er is dus alleen dan sprake van een splitting van ruitersporen als zowel de richting naar rechts, als wel de richting naar links in wit is aangegeven.

Je gaat deze route volgen tot de eerste T-splitsing van ruitersporen.

Ga hier rechtdoor, totdat je tussen perceel 14 en 15 staat. Je steekt de verharde weg over en loopt tussen perceel 22 en 23 door.

Daar ga je nu het eerste ruiterspoor rechts volgen tot je bij een hek komt, en bij DE LETTER.

OPDRACHT ACHT
DE-IK-ZIE-DOOR-DE-BOMEN-ALLEEN-MAAR-BOS-ROUTE 8

Je gaat nu bij het hek linksaf.

Je gaat nu tussen perceel 40 en 41 door en over een hek.

Perceel 50 laat je rechts liggen, en perceel 49 links, en het blauwe paaltje weer rechts. Je gaat nu een klaphekje door en volgt de blauwe paaltjes.

Nadat je tussen perceel 61 en 62 bent doorgelopen ga je rechtsaf tot paddestoel 21259. Hier ga je richting Spier en vind je DE LETTER.

OPDRACHT NEGEN
DE-MEMORY-ROUTE

9

Walkman-time.
Luister goed naar het cassette-bandje wat je hebt meegekregen.
Aan jullie om dit gesproken woord in de daad om te zetten.
Heb je het goed gedaan, dan kom je uit bij juist ja, DE LETTER.

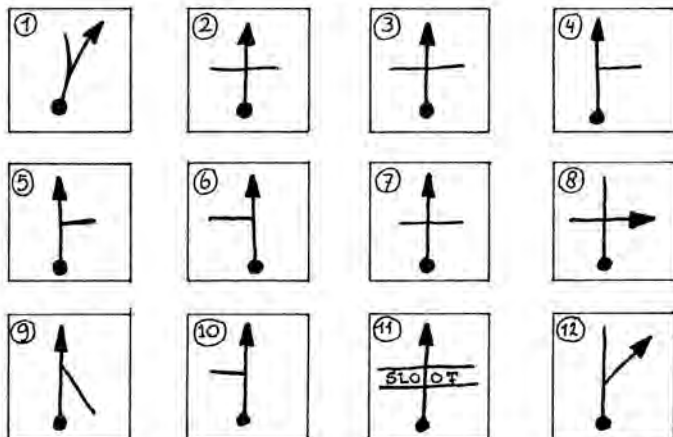
OPDRACHT TIEN
DE-BOLLETJE-PIJLTJE-ROUTE

10

Bij DE LETTER begint nu de bolletje-pijltje-route.

Je bent zelf het bolletje, en je loopt in de richting van het pijltje.

Bij het dertiende bolletje-pijltje kom je bij DE LETTER en de volgende opdracht.

OPDRACHT ELF
DE-HOE-LOPEN-WE-BIJNA-DE-MIST-IN-ROUTE

11

Je gaat nu bij DE LETTER het pad in.
Je volgt nu een aantal reflektoren tot je bij het water komt.
Hier ga je nu links af.

Je steekt een verharde weg over en blijft het water volgen.
Dit water houdt je aan je rechterhand tot aan DE LETTER en.....

OPDRACHT TWAALF
DE-KRIJG-DE-DROGE-KLERE-ROUTE

12

Je vervolgt nu je route, alleen heb je nu het water aan je linkerhand. (Nee Fred aan je linkerhand.....)

Je loopt door tot aan de verharde weg. Sla hier rechts af en volg de weg tot DE LETTER.

mede „gesteund“ door een aantal scheldwoorden die sommige jongens produceerden, wanneer ze werden „aangevallen“ door zwiepende takjes.

Toen kwam de opdracht met het kompas; een opdracht, die we niet gauw zullen vergeten.
We gingen goed, totdat we bij het theehuisje in een rondje begonnen te lopen.

Gelukkig waren we niet de enigsten, want ook de groepen 2, 3 en 7 kwamen hier niet goed uit. We zijn toen op de gok maar ergens heengelopen, en je raad het al: we liepen verkeerd.

Op een bepaald moment kwamen we leefgroep twee weer tegen en we besloten samen met hun verder te gaan.
We liepen zo wel twee uur aan de rand van het bos en we dachten dat het wel goed zat.

Tja, fout gedacht; we kwamen weer uit bij het punt waar we drie uur eerder het bos waren ingegaan. Sommige jongens hadden dit al eens eerder meegemaakt tijdens de overlevingsdagen: Wiebe, Wim en ik zelf trouwens ook.

We baalden er zo van dat we besloten om maar terug te lopen naar de Eikenhorst. Dat was een behoorlijk eind ondertussen, maar we zaten nog vol goede moed.

Onderweg werden de nodige mop-

pen verteld, bomen „bewaterd” en flink gesnoept.
 We kwamen zo rond half drie op de Eikenhorst aan en kregen een lekker bordje soep. Daarna iedereen lekker onder de warme douche en het bed in.

Persoonlijk is mij opgevallen dat ondanks pech en het niet kunnen uitvoeren van de opdrachten, zoals de kalbelbaan, de jongens van zowel leefgroep vier, als leefgroep twee vol goede moed en zonder gezeur verder zijn gegaan. Zodoende hebben we er een gezellige tocht van gemaakt, genoeg kilometers gelopen en jongens die elkaar, als het moeilijk was, goed steunden.
 En dat is toch een van de doelstellingen van deze tocht, namelijk het samenwerken en samen uitvoeren van zo'n barre tocht.

Natuurlijk spreek ik ook voor de kollegagroepelers (Rob, Roelien, Moustafa en Carin) als we de jongens nog een compliment hiervoor willen geven.

P.S. Toch hopen we dat we „hem” volgend jaar echt goed uitlopen!”

Anne

INFO-KORT

GEBROKEN NEUS

De voetbalwedstrijd van FC Fochteloo B1 tegen FC Fochteloo B2 zal Martin Andreas nog heel erg lang heugen.
 Bij een duel in de lucht zag blijkbaar een van de tegenstanders zijn hoofd voor een bal aan.

Er was geen dokter voor nodig om te zien dat deze gebroken was, wel een chirurg en een paar aardige verpleegsters om het „zaakje” weer recht te zetten. De neus is nu weer prima en hij heeft er geen zichtbare gevolgen aan over gehouden.

OPDRACHT DERTIEN DE-LEVENSLIJN-EN-ZIE-GEEN-KLOTE-ROUTE

13

Bij DE LETTER gaan ALLE ZAKLANTAARNS UIT.... en hangt je leven aan een draad tot je door iemand gered wordt met.....
 Juist ja DE LETTER, de dertiende.

OPDRACHT VEERTIEN DE-AAN-UIT-AAN-UIT-AAN-UIT-AAN-UIT-AAN-UIT-AAN-UIT-AAN-UIT-ROUTE

14

Vanaf DE LETTER zie je, als je je ogen nog open kunt houden, een knipperlicht. Loop daar naar toe. Vandaar uit zie je het volgende knipperlicht en je loopt.....enz. En zie daar DE LETTER.....

OPDRACHT VIJFTIEN DE-IK-REN-ME-ROT-ROUTE

15

Je volgt nu de verharde weg tot T-splitsing.

Je slaat hier links af en gaat verder tot T-splitsing. Hier houd je rechts aan en loopt tot T-splitsing.

Hier ga je linksaf en gaat daarna de eerste weg rechts.

Je volgt deze weg die overgaat in een zandpad en vervolgens weer verharde weg wordt.

Deze verharde weg blijf je volgen tot T-splitsing.
 Hier sla je rechtsaf en gaat tot DE LETTER.

OPDRACHT ZESTIEN DE-VREEMDE-VOORWERPEN-ROUTE

16

Vanaf DE LETTER volg je de dingen die daar niet thuis horen tot DE volgende LETTER.

.....elke stap die ik zet, brengt me dichtbij mijn warme bed.....

OPDRACHT ZEVENTIEN DE-MOEDER-IK-RUIK-DE-SOEP-AL-ROUTE

17

Je slaat nu op de verharde weg rechtsaf en loopt door tot de brug.

Je gaat deze brug over en steekt de weg over tot fietspad.

Sla hier linksaf en daarna gelijk rechts. Volg dit weggetje tot T-splitsing. Ga hier links.

Hier vind je ergens de ingang van de Eikenhorst. En waar de eetzaal is, is niet zo moeilijk: daar waar de geur van de soep vandaan komt.

Daar meld je je af en levert het gevonden woord in. En dan smakelijk eten.....

Angela Groothuizen:

Wat was ik blij dat ik niet gestopt ben...

Amsterdam. Op een donderdagavond, vier dagen vóór de uitzending waarin Angela Groothuizen, daartoe uitgedaagd door Bijzonder Jeugdwerk, het waar moet maken om binnen 2½ dag twee volledig ingerichte kampeerbussen te leveren, hebben we een interview met de 31-jarige ex-popster in een bruin café, midden in de Amsterdamse Jordaan. Ze heeft net die middag de vooruitzending gezien.

"Met gemengde gevoelens," vertelt ze. "Wat ik zag, komt niet in de buurt van het gevoel dat ik tijdens de opnamen had. Dat kan natuurlijk ook niet, want er moest streng geselecteerd worden uit het opnamemateriaal van een kleine drie dagen. Naar mijn mening echter hadden die kinderen wel wat meer aandacht mogen krijgen in de uitzending. Zij waren voor mij het belangrijkste."

Toen aan de veelzijdige artieste Angela Groothuizen (ex-Dolly Dot, nu onder meer solo-zangeres en lid theatergroep Purper) begin van dit jaar werd gevraagd het nieuwe AVRO-programma "De Uitdaging" te presenteren, twijfelde ze of ze dat werk er nog wel bij kon hebben. Het programma is afgeleid van het Engelse televisiesucces "Challenge Anneka" en wordt in ons land geproduceerd door ID-TV. Achteraf zegt ze:

"Het was heel zwaar. De opnamen voor de acht uitzendingen begonnen eind mei en duurden tot eind oktober. Tussendoor had ik nog al m'n normale optredens, m'n lessen en erg veel interviews."

Het "recept" van het programma "De Uitdaging" is dat het gekoppeld moet zijn aan een goed doel, in zeer korte tijd gerealiseerd moet worden en dat alleen gebruik mag worden gemaakt van de belangeloze medewerking, hulp en steun van vrijwilligers, bedrijven en instanties. De uitdagingen die Angela in die acht uitzendingen het hoofd moest bieden, varieerden van het maken van een hoorspel voor blinden tot de aanleg van een spoorbaan voor een buurtspoorwegmuseum. Daar tussendoor kwam de uitdaging van BJ.

Freerk Hoeksema, personeelsmanagementadviseur bij BJ in Lochem, werd Angela's "Uitdager". De

Op maandag 12 november zag televisiekijkend Nederland (waaronder zonder twijfel héél BJ) hoe de "uitgedaagde" artieste Angela Groothuizen met twee tot "supercampers" omgebouwde stadsbussen, vele uren later dan gepland was, arriveerde bij BJ-centrum Vrekwijk in Deurne.

uitdaging begon woensdagochtend 29 augustus om 8 uur en vrijdagmiddag 31 augustus om 2 uur werden de bussen kant-en-klaar in Deurne verwacht.

Angela: "We hebben helaas de tijdslimiet niet gehaald. Bij het plaatsen van de imperials gingen we de mist in, dat nam enorm veel tijd in beslag. Toen ze mij om twee uur vertelden dat ik moest stoppen en dat deze uitdaging mislukt was, werd ik ontzettend boos en ben gewoon doorgegaan. Ik vond dat we dat niet konden maken. Juist niet bij deze kinderen die toch al zo veel in hun leven hebben moeten incasseren. Vier uur te laat kwamen we in Deurne aan, waar die kinderen in de stromende regen stonden te wachten. En wat een ontvangst kregen we daar! Ontroerend. Wat was ik blij dat ik niet gestopt ben..."

Wist je iets af van jeugdhulpverlening?

"Jazeker. Ik heb een bepaalde periode vrij intensief te maken gehad met iemand die opgegroeid was in pleeggezinnen. Het is

De BJ-jongeren én Angela Groothuizen gelukkig met de fraaie, goed uitgeruste bussen.

vaak "twee passen vooruit en drie achteruit". Deze kinderen gaan me erg aan 't hart. Kinderen zijn per definitie altijd leuk. Als ze dat niet zijn, komt dat door externe omstandigheden. Daarom was ik van alle acht uitdagingen emotioneel het meest betrokken bij "de bussen". Ik wil de kinderen van BJ beslist snel terugzien."

Zou je opnieuw een dergelijk programma willen presenteren?

"Dat zou ik zo op dit moment niet kunnen zeggen. Ik ben in elk geval blij dat ik deze serie gedaan heb. Iedere uitdaging had een sociaal-culturele achtergrond. Dat sprak me aan, want ik ben een sociaal betrokken mens. Eén van de weinige voordelen van het feit dat je bekend bent, is dat je gehoord wordt. Men luistert naar je. Zo kan ik af en toe iets ventileren waar ik geheel achter sta, bijvoorbeeld over het milieu, kindbescherming, bejaarden die steeds minder geld krijgen, gehandicapten, enzovoort.

Zo ook over de zogenaamde "moeilijke kinderen" van wie men vindt dat ze maar zoveel mogelijk naar gewone scholen moeten. Op het speciaal onderwijs wordt sterk bezuinigd. Maar voor sommige kinderen betekent dat het verschil tussen een leuk leven of helemaal niet leven. Als de mensen die de beslissingen nemen dat nu maar eens beseffen...", zegt Angela Groothuizen.

Tekst "De Uitdaging"

Zo luidde de tekst van "De Uitdaging" aan Angela Groothuizen:

Er zijn kinderen in Nederlandse jeugdcentra die nooit met vakantie gaan. Bijzonder Jeugdwerk daagt je uit ervoor te zorgen dat deze kinderen in de toekomst met twee vrolijke kampeerbussen op reis kunnen.

P.S. Vrijdagmiddag om 2 uur begint hun vakantie. Ze rekenen op jou voor de kampeerbussen.

Uitdager Freerk en uitgedaagde Angela ontmoeten elkaar in Deurne.

Freerk Hoeksema: Zo'n vakantie gun ik ieder kind

Lochem. Voor "Uitdager" Freerk Hoeksema begon het busnaventuur met een telefoontje van ID-TV op een dag aan het begin van de zomervakantie, waarop hij vrijwel alleen aanwezig was op het hoofdkantoor.

"ID-TV stelde me de vraag of BJ ervoor voelde om deze uitdaging te trekken. Het oog was op BJ gevallen omdat tevoren vast

stond dat het beheer over de kampeerbussen in handen moest komen van een grote organisatie. Het is immers de bedoeling dat ook andere organisaties op het terrein van jeugdhulpverlening in Nederland op de bussen een beroep kunnen doen. Ik hoefde natuurlijk niet lang na te denken en heb gewoon "ja" gezegd, in afwachting van de dingen die zouden komen."

En er kwamen nogal wat dingen. Zoals rekenommetjes over verzekeringen, kosten, afschrijvingen en discussies over vergunningen. Eén van de belangrijkste gevolgen van "De Uitdaging" voor BJ was (en is) de oprichting van de "Stichting Buitenactiviteiten Bijzonder Jeugdwerk", die het beheer over de bussen gaat voeren. Angela Groothuizen werd benoemd als tijdelijke voorzitter. Haar plaats wordt echter op korte termijn overgenomen door de huidige secretaris Freerk Hoeksema, die op zijn beurt weer vervangen wordt door penningmeester Dick de Vries, beleidsadviseur van de algemene directie van BJ. In diens plaats wordt benoemd Frans van Noort van Schreuders Assurantiën in Den Haag, ook iemand die zich buitengewoon voor het project heeft ingezet.

Professionele aanpak

De organisatie van de "BJ-busonderneming" (waarvoor wellicht nog wel een beter in het gehoor liggende naam zal worden bedacht) krijgt voor het eind van dit jaar z'n beslag. Freerk Hoeksema: "We gaan het professioneel aanpakken. Er wordt een functionaris op gezet. We proberen te bereiken dat we kunnen beschikken over een pool van beroeps-buschauffeurs, die - deels op vrijwillige basis - op stap willen gaan met de jongeren van de centra die er gebruik van willen maken. Verder zullen we behoorlijk aan de weg timmeren om het bestaan van deze kampeermogelijkheid bij de organisaties bekend te maken."

Bevallen de bussen goed?

"Uit eigen ervaring kan ik zeggen: perfect. Zo'n vakantie gun ik ieder kind! Het is echt ongelooflijk wat Angela Groothuizen in korte tijd bij elkaar "gekaapt en gebiëts" heeft, met geweldig veel belangeloze medewerking van individuele mensen, instellingen en het bedrijfsleven, met name

- zonder overigens iemand tekort te willen doen - de "kampeerspecialisten" J. en P. de Wit in Schijndel. De voormalige NZH-stadsbussen zijn omgebouwd voor vervoer van 24 personen, voorzien van tafels en stoelen, een compleet keukenblok, luifel, imperials, tenten, luchtbedden, slaapzakken, eetgerei, noem maar op... zo compleet als maar kan. Ze zijn mintgroen gespoten en door kunstschilders fraai bewerkt. Een lust voor het oog.

We zijn diezelfde avond, waarop Angela ze kwam afleveren, vertrokken naar een camping van AEGON Recreatie in het plaatsje Stadtkyll in het Wirtftal in het Duitse Eifelgebied. Daar kwamen we om half elf aan en men stond ons met een uitgebreide maaltijd op te wachten. Het is erg laat geworden die nacht, maar gezellig..."

Waarom werd Deurne gekozen als lokatie voor de overhandiging van de bussen?

"Omdat de laatste hand aan de bussen gelegd werd in een grote expositietent in Schijndel. Het centrum mocht daar niet te ver vandaan liggen. Maar goed ook dat het zo gelopen is, gezien de tijdnood waarin Angela kwam te verkeren. Ik vond het moedig van haar dat ze niet stopte. Als je gezien had hoe blij de jongeren waren toen ze arriveerde... Het was de bedoeling dat ik als "Uitdager" de bussen in ontvangst zou nemen, maar ik kreeg de kans niet. Ze sprongen bovenop de jeep waarin Angela zat. Iedereen, van BJ-medewerker tot de chauffeurs - en Angela niet op de laatste plaats - was diep ontroerd."

BJ-jongeren op de camping van AEGON Recreatie in het Wirtftal: "...laat geworden, maar gezellig..."

BJ-bulletin is een uitgave van
het Bijzonder Jeugdwerk

...dat is ze nou in het echt, de ex-Dolly Dot...

Startklaar voor de rit naar Duitsland.

Met dank aan:
AEGON Recreatie, Den Haag
AEGON Verzekeringen, Den Haag
Angela Groothuizen, Amsterdam
CAB, Utrecht
H.A.M. Hoogland, Haarlem
ID-TV, Amsterdam
J.L. van de Kroft, Beverwijk
NZH, Haarlem
Project "Anders Werken",
Schijndel
Schreuders Assurantiën,
Den Haag
Bart Smit, 's-Hertogenbosch
Vereniging Streekvervoer
Nederland
Notariskantoor Tap en Van Hoff,
Lochem
Fa. J. en P. de Wit, Schijndel

Vakantie- en verlofregeling eerste half jaar 1991

B.J. CENTRUM AEKINGA/DE EIKENHORST

VERTREK:

vrijdag 21 dec. 1990
vrijdag 25 jan.
donderdag 14 febr.

vrijdag 8 maart
donderdag 28 maart
vrijdag 26 april

donderdag 16 mei
vrijdag 7 juni
vrijdag 5 juli

TERUG OP:

donderdag 3 jan. 1991
maandag 28 jan.
maandag 18 febr.

maandag 11 maart
maandag 8 april (Pasen)
woensdag 1 mei

woensdag 22 mei
maandag 10 juni (Pinksteren)
maandag 5 aug. (zomervakantie)

De verloven in het najaar zijn nog niet gepland in verband met de oplevering van de nieuwbouw en de verhuizing.

Voor jongeren die niet met verlof of vakantie kunnen zorgt het centrum voor opvang.

Jongeren, die in verband met hun woonplaats niet met de verlobus kunnen reizen, maken gebruik van het openbaar vervoer.

Zij vertrekken tussen 7.00 en 8.00 uur op eigen gelegenheid en worden op de dag van terugkomst in het internaat terug verwacht om 18.00 uur.

De jongeren, die een gedeelte met de verlobus afleggen, stappen op de afgesproken tijd in op de plaats waar ze zijn uitgestapt.

De verlofregeling van externe scholieren loopt iets anders en wordt per jongen bekeken en geregeld.

De kosten voor het vervoer heen en terug in verband met de verloven zijn voor rekening van het centrum.

Aankomst- en vertrektijden verlobus

PLAATS:	VERTREK: DE EIKENHORST	
	DE AEKINGA	7.45 uur 8.00 uur
	<u>heenreis</u> <u>aankomst</u>	<u>terugkomst</u> <u>vertrek</u>
DRACHTEN (busstation)	8.45 uur	17.45 uur
LEEUWARDEN (N.S. P&R)	9.15 uur	17.15 uur
HARLINGEN (N.S.-station)	9.35 uur	16.55 uur
DEN OEVER (bushalte)	10.00 uur	16.30 uur
HOORN (N.S. P&R)	10.45 uur	15.45 uur
AMSTERDAM (parkeerplaats v.h. Pollux)	11.30 uur	15.00 uur
AANKOMST:	AEKINGA	18.30 uur
	DE EIKENHORST	18.45 uur

EXTRA VERLOVEN

Redenen waarvoor extra verloven gegeven kunnen worden zijn:

- *bijwonen van huwelijk van gezinsleden;*
- *ernstige ziekte in de familie;*
- *overlijden van gezinsleden*
- *bij 12^{1/2}, 25, 40, 50 en 60-jarig jubileum van ouders, grootouders, broers en zusters;*
- *kerkelijke bevestiging;*
- *sollicitatiegesprekken;*
- *psychologische, pedagogische en didactische testprocedures;*
- *verhuizing van gezin.*

Dus **geen** extra verlof als ouders e.d. jarig zijn.

De reiskosten van een extra verlof komen voor rekening van de ouders.

Een verzoek om extra verlof dient schriftelijk te worden aangevraagd bij de directeur van het Centrum.